

مثیر مکتوب ویژه وفات حضرت معصومه علیها السلام

پنهانی ترین عنصر در زیارت و حرکت حضرت معصومه علیها السلام

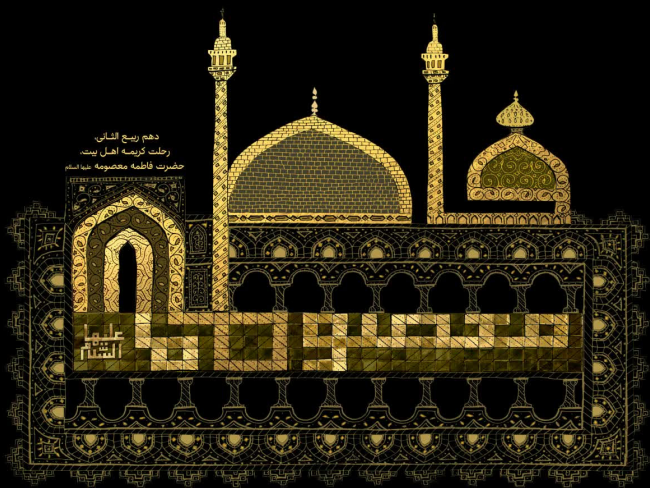
مرکز تخصصی تبلیغ دارالاحکمه

برای عضویت در کانال «حوزه و تبلیغ» اسکن کنید
کاری از مرکز تخصصی تبلیغ دارالاحکمه

دهم ربیع الثانی
رحلت کریمه اهل بیت،
حضرت فاطمه معصومه علیها السلام

علیها
السلام

فهرست

۷	«یگانگی ابعاد فردی و سیاسی دین: از جهاد تا زیارت»
۸	جهاد و عرفان: دو روی یک سکه
۸	زیارت، مودت و ابعاد سیاسی پنهان آن
۹	چرا دشمنان از زیارتگاه‌ها می‌ترسند؟ از تخریب بقیع تا ترور در شاهچراغ
۱۱	عبادات فردی در بستر اجتماع
۱۲	پایگاه سیاسی قم: ردپای پیش‌بینی امام صادق (ع) در انقلاب اسلامی ایران
۱۳	ریشه مقاومت امروز در حرکت سیاسی حضرت معصومه (ع)
۱۴	انقلاب اسلامی، ثمره نگاه یکپارچه به دین
۱۴	"آمریکا هیچ غلطی نمی‌تواند بکند": ترجمان سیاسی یک اصل عرفانی
۱۵	از زیارت تا شهادت: نقشه اهل بیت برای قدرت اسلام
۱۶	ثواب «مرگ بر اسرائیل» چقدر است؟
۱۷	مسجد محل عبادت است، یا محل «مرگ بر آمریکا»، «مرگ بر اسرائیل»؟!
۱۸	روضه‌ها سیاسی است
۲۰	جنگ ثابت کرد روضه سیاسی است
۲۱	چرا سیاسی‌ترین کار را این امامزاده عظیم‌الشأن انجام داده است؟
۲۳	روضه

پنهانی ترین عنصر در زیارت و حرکت
حضرت معصومه علیها السلام

« یگانگی ابعاد فردی و سیاسی دین: از جهاد تا زیارت »

برخی دربارهٔ دین این‌گونه تصور می‌کنند که دین بخش‌های فردی و معنوی دارد و بخش‌های سیاسی و اجتماعی. یک سلسله از دستورات دین ناظر به وقایع سیاسی و واقعیت‌های اجتماعی هستند و یک سلسله از امور دین هم مربوط به رابطهٔ فردی بین انسان و خداست. قریب به اتفاق، این تصور در مصادیق مختلف، تصور اشتباهی است؛ تصور درستی نیست. چون بسیاری از اموری که کاملاً فردی تلقی می‌شود، اتفاقاً کاملاً اجتماعی و سیاسی هم هست و بسیاری از اموری که اجتماعی و سیاسی تلقی می‌شود، کاملاً معنوی و فردی هم هست. این‌ها اصلاً در بسیاری از موارد قابل تفکیک از یکدیگر نیستند.

« جهاد و عرفان: دوروی یک سکه

مثلاً جهاد؛ جهاد قلّه درگیری در مسائل اجتماعی بین جبهه حق و باطل است. جهاد یعنی اینکه انسان باید به میدان برود و از قدرت دین دفاع بکند و قدرتمندانه دفاع بکند و الی آخر؛ دیگر ما اجتماعی‌تر و سیاسی‌تر از جهاد نداریم. آنگاه رسول خدا می‌فرماید: «إِنَّمَا رَهْبَانِيَّةُ أُمَّتِي الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ» (امالی صدوق، ص ۶۶) رهبانیت یعنی چه؟ یعنی گوشه‌نشینی برای ارتباط با خدا. می‌فرماید رهبانیت امت من در جهاد است. یعنی شما اگر در امت ما خواستید گوشه‌نشینی برای ارتباط با خدا اخذ کنید، باید به جهاد بروید. و بعد شما می‌بینید رزمندگان خط مقدم، اوج معنویت، اوج آن رابطه عارفانه قشنگ بینشان و خداوند متعال برقرار می‌شود؛ سنگ‌هایشان محل عبادت می‌شود. اصلاً شما نمی‌توانید جهاد را از عرفان و معنویت تفکیک کنید.

« زیارت، مودت و ابعاد سیاسی پنهان آن

یا دیگر مصادیقی که فراوان است؛ امشب در مورد این مصداق می‌شود بهتر صحبت کرد به مناسبت رحلت یا شهادت حضرت معصومه علیها السلام. مثلاً می‌فرماید: «قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى» (شوری، ۲۳) من از شما چیزی نمی‌خواهم به عنوان پاداش رسالت - این آیه قرآن است که پیامبر این‌گونه بگو - من از شما پاداشی نمی‌خواهم مگر محبت به فرزندانم، مودت نسبت به اهل بیت من. این

یک مسئله کاملاً غیرسیاسی است. دوست داشتن است اولاً، نه یک اقدام سیاسی؛ ابراز این محبت است، نه یک اقدام اجتماعی؛ یک ارتباط فردی شما با اهل بیت برقرار کنید. «قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى» (همان) آن هم با فرزندان پیغمبر شروع کنید عشق بازی کردن، با اولیای خدا: امیرالمؤمنین، فاطمه زهرا، حسنین علیهم آلاف التحية والثناء؛ به این‌ها عشق بورزید. این کجایش سیاسی است؟ اتفاقاً وقتی نگاه می‌کنید، می‌بینید دقیقاً سیاسی‌ترین موضوع دین همین است.

«چرا دشمنان از زیارتگاه‌ها می‌ترسند؟ از تخریب بقیع تا ترور در شاهچراغ»

وقتی این خبیث‌های در واقع انگلیسی در جریان انقراض امپراتوری عثمانی به این منطقه آمدند، نخستین اثر شومشان این بود که زیارتگاه بقیع را با خاک یکسان کردند. این کار انگلیسی‌هاست، کار اهل سنت نیست. اهل سنت صدها سال آنجا کنار این مزار زندگی می‌کردند، شاید گاهی می‌رفتند توسل می‌کردند.

در همه شهرهای مذهبی این‌گونه است؛ اهل سنت هم می‌روند توسل پیدا می‌کنند. آن جریان وهابیت را درست کردند. اول قبور مطهر ائمه هدی را [خراب کردند]. مسجد را خراب نکردند. معلوم می‌شود مسجد آن قدر سیاسی نیست که قبر امام حسن مجتبی علیه السلام آن قدر سیاسی است. مسجد آن قدر سیاسی نیست که قبر امام باقر علیه السلام آن قدر سیاسی

است، که قبر امام سجاد علیه السلام آن قدر سیاسی است، که قبر امام صادق علیه السلام این قدر سیاسی است. ما آمدیم حرم حضرت معصومه علیها السلام، فرزندان پیغمبر را دوست داریم. این یک بحث عاطفی است. بله، هرچقدر عاطفی است، همان قدر سیاسی هم هست.

الان شما خودتان کلاً سیاسی هستید، حالا ممکن است کسی خودش خبر نداشته باشد. دارید یک کار سیاسی خیلی بزرگ انجام می‌دهید. اربعین می‌روید برای زیارت امام حسین، برای ثوابش می‌روید؛ هر قدم یک حج و یک عمره؛ دارید بزرگ‌ترین کار سیاسی را انجام می‌دهید. پاداش پیاده‌روی به سوی حرم اباعبدالله الحسین در روایت دارد: «مثل کسی که جنگیده پای رکاب رسول خدا وَ غَزَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ص» (کامل زیارات، ص ۱۷۵) یا مثلاً «کسی که به زیارت می‌رود مانند این است که هزار مجاهد را با اسب زین کرده و لگام زده تجهیز کند و به جنگ در راه خدا فرستاده است؛ كَمَنْ حَمَلَ عَلَى أَلْفِ فَرَسٍ مُسَرَّجَةٍ مُلْجَمَةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ» (کافی، ج ۴، ص ۵۸۱) آقا ما می‌خواهیم ثواب ببریم، ما می‌خواهیم عشق بازی کنیم با اباعبدالله الحسین، چرا همه چیزش را سیاسی می‌کنید؟ آقا این خودش سیاسی است. سیاست یعنی چه؟ این خودش سیاسی است. آن‌ها می‌خواهند شما را بکشند. برای همین می‌خواهند زیارت را از بین ببرند. برای همین تروریست‌هایشان را می‌فرستند حرم‌ها را از بین ببرند. برای همین می‌روند شاهچراغ زائر ترور می‌کنند، می‌روند حرم امام رضا زائر می‌کشند.

برای همین این‌گونه نیست که یک سلسله احکام سیاسی داشته باشیم - بله، حالا یک سلسله احکام سیاسی هم هست - و یک سلسله احکام فردی داشته باشیم که این‌ها هیچ‌کدام جنبهٔ سیاسی ندارند، یا آن احکام سیاسی جنبهٔ معنوی و فردی ندارند. این اتفاقاً اشتباهی است که خیلی ذهن‌ها را مشغول می‌کند. می‌آید می‌گوید: آقا من چه کار کنم به امام زمان مقرب بشوم؟ به نظام جمهوری اسلامی خدمت کن. می‌گوید: نه، آن را نمی‌خواهم [انجام دهم]. می‌خواهی بروی نماز شب بخوانی؟ یعنی کار امام زمان، خدمت به امت اسلامی، روی زمین مانده، تو می‌خواهی بروی عبادت فردی؟ پس برو در غار یک دفعه‌ای! نداریم رهبانیت به این صورت.

« عبادات فردی در بستر اجتماع

مثلاً شما نگاه کنید، ما اعتکاف داریم. اعتکاف کجا باید باشد؟ اعتکاف، سه روز می‌خواهی در مسجد از شهر فاصله بگیری، از زندگی فاصله بگیری، بروی در خانهٔ خدا؛ اگر بنده باشم، من سلیقه‌ام این است - الان با صدای بلند این سلیقهٔ غلط خودم را اعلام می‌کنم - می‌گویم اعتکاف باید در مسجدی باشد در کوه، در بیابان، که هیچ‌کس نباشد حواس شما پرت نشود، بتوانید سه روز آنجا عبادت کنید. اما اگر به خدا باشد، می‌فرماید در مسجد جامع شهر باید باشد؛ وسط بازار. مساجدی که کوچک هستند و گوشه و کنار شهر هستند قبول نیست؛ مسجد جامع. بابا می‌خواهیم اعتکاف

کنیم، می‌خواهیم برویم خلوت کنیم با تو، می‌خواهیم با کسی ارتباط نداشته باشیم؛ ما را باز هم می‌فرستی وسط شهر؟ این است دیگر. اگر بنده باشم می‌گویم در نماز شب شما فقط فکر خودت باش و خدا. اما اگر خدا باشد، تنها نمازی که باید اسم چهل نفر را بیاوری. بابا رهایمان کن خدا، می‌خواهیم خودمان با تو باشیم و تو باشی و خودمان و مناجات کنیم و ارتباط فردی مان را تقویت کنیم. [می‌فرماید:] اسم چهل نفر را بیاور برایشان طلب مغفرت کن. اجتماعی‌ترین نماز ما نماز شب است؛ عجیب است به خدا.

« پایگاه سیاسی قم: ردپای پیش‌بینی امام صادق علیه السلام در انقلاب اسلامی ایران

شما می‌آید زیارت فرزند امام موسی بن جعفر، رسماً دارید کار سیاسی می‌کنید. به همین دلیل ثواب زیادی دارد. خدای داند آن زمانی که امام صادق علیه السلام فرمود پاره تن من، فرزند موسی بن جعفر، در قم مدفون خواهد شد و زیارت او آن قدر پربار است، چه کار سیاسی داشت می‌کرد. ریشه انقلاب اسلامی از آنجاست. آقا ببین، یک امام می‌فرماید نوه من که دخترم هست، می‌رود در قم دفن می‌شود بدن مطهرش، زیارت او آن قدر ثواب دارد و چه می‌شود؟ این قم، قم می‌شود؛ زیارتگاه و حوزه و انقلاب و آخر سر هم در روایات هست از قم علم به همه جهان منتشر می‌شود در آخرالزمان و این وضعیت هست تا ظهور آقا. شما یک دفعه‌ای بگو اینجا یک پایگاه سیاسی زدی امام صادق، فدایت بشوم. شخصیتی هم که رکن رکین

این پایگاه سیاسی است، حضرت فاطمه معصومه علیها السلام است.

« ریشه مقاومت امروز در حرکت سیاسی حضرت معصومه علیها السلام »

پس آقا نکند حرکت حضرت فاطمه معصومه علیها السلام به سمت برادر سیاسی بوده؟ مگر نبوده؟ یعنی ما این را نباید بفهمیم که مأمون چرا آمد جلوی حضرت معصومه علیها السلام را گرفت؟ چرا آمد جلوی برادرانش را گرفت؟ چرا حمله کرد به کاروان؟ چرا به قول خیلی قابل اطمینان، حضرت را مسموم کردند که حضرت یکی دو هفته بیشتر دوام نیاورد حیاتشان در قم، وقتی از ساوه جلویشان را گرفتند و به قم تشریف فرما شدند؟ خب سیاسی بود دیگر.

مأمون اگر سیاسی نبود چه کار داشت با حضرت معصومه علیها السلام؟ برادر و خواهرند، می‌خواهد برود برادرش را ببیند، برو شما ببین. اتفاقاً مأمون می‌توانست از آن خیلی سوءاستفاده حسن بکند، بگوید ببینید من چقدر اهل بیت را دوست دارم، خواهرش هم آمد ببیند من اجازه دادم. خیلی به ضررش بود که به حضرت معصومه علیها السلام و کاروانش حمله کرد. چرا حمله کردی منافق؟ تو که می‌گفتی برادر ایشان ولیعهد من است. خب پس میدان بده. می‌گوید: نه، نه، نه، این حرکت حضرت فاطمه معصومه سیاسی است. نه، این آمده ارکان حکومت من را متزلزل کند، بیاید پیش برادر، قدرت برادر مضاعف می‌شود، من را نابود می‌کنند. مأمون فهمید حضرت معصومه علیها السلام این سفر را سیاسی

کرده، ما نفهمیم؟ اصلاً نمی‌شود ابعاد فردی دین را، ابعاد معنوی دین را، از ابعاد سیاسی دین جدا کرد.

« انقلاب اسلامی، ثمره نگاه یکپارچه به دین

حضرت امام رضوان الله تعالی علیه می‌فرماید: «و الله اسلام تمامش سیاست است؛ اسلام را بد معرفی کرده‌اند» (صحیفه امام/۲۷۰/۱) قسم هم می‌خورد. ایشان فقیه بود دیگر، عارف هم بود، خیلی زمینه عرفانی قوی داشت. اگر کسی بخواهد به فردیت دین بپردازد، ایشان استادش است. اگر کسی بخواهد به معنویتش بپردازد، ایشان... بعد از انقلاب حالا شاید ظرفیت ندیدند، یک کمی این سخن را متفاوت گفتند، فرمودند که اسلام سیاستش از معنویاتش بیشتر است. ولی خب ما می‌دانیم همه معنویات جنبه سیاسی پیدا می‌کنند. این مشهور است، می‌گویند عرفا شجاع می‌شوند. چرا؟ «لا مؤثر فی الوجود الا الله»؛ هیچ‌کسی در عالم وجود جز خدا اثر ندارد. عرفا این را عمیقاً می‌فهمند.

« "آمریکا هیچ غلطی نمی‌تواند بکند": ترجمان سیاسی یک اصل عرفانی

خب این که کلمه سیاسی امام است که فرمود: «آمریکا هیچ غلطی نمی‌تواند بکند». خب همان است دیگر. آقا این جمله عرفانی یا سیاسی؟ یکی است، فدایش بشوم. بزرگ‌ترین جمله عرفانی، از اهل معرفت پرسید، این جمله است: «لا مؤثر فی الوجود الا الله»؛ در عالم وجود جز خدا کسی تأثیری ندارد. خب

حالا بفرمایید در عالم وجود جز خدا کسی تأثیر ندارد، یکی از مصادیقش می‌شود آمریکا هیچ غلطی نمی‌تواند بکند. برو به یک عارفی که گوشهٔ حجره نشسته، اصلاً بیرون نمی‌آید، تلویزیون و ماهواره نگاه نمی‌کند، از او پرس یک قدرتی وجود دارد به نام آمریکا، او می‌تواند کاری در عالم انجام بدهد؟ آن عارف به شما خواهد گفت: خاک بر سر و روی کسی که فکر کند آمریکا می‌تواند غلطی بکند. خب تمام. آقا، آقای عارف، شما هم که سیاسی شدی. آقا این‌ها عرفان و سیاست، این‌ها یکی است، یکی است. این‌ها احکام دین، این‌ها قابل تفکیک نیست.

« از زیارت تا شهادت: نقشه اهل بیت برای قدرت اسلام

به همین دلیل پربواب‌ترین کارهای ما همین اشک برای اهل بیت و همین زیارت اهل بیت است. برای چه؟ برای اینکه سیاسی‌تر است. حالا از حضرت امام باز هم یک جمله برای شما تعریف کنم. ایشان می‌فرماید نقل به این مضامین: «اینکه اشک برای اباعبدالله الحسین یک قطره‌اش این همه ثواب دارد، «وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ» تضمینی شما را می‌برد بهشت، این به‌خاطر جنبهٔ سیاسی و تظاهرات اجتماعی اشک است.» (صبح ۳۱ خرداد ۱۳۶۱) آقا امام، تو را به خدا دیگر اشکم را سیاسی کردی؟ این دیگر دلم سوخته. بعد امام دلیل می‌آورد، می‌فرماید برای اینکه شما اشک هم نریزی اما خودت را به گریه زدن بگیری، ثواب همان اشک را دارد؛ پس

مهم آن تظاهرات سیاسی اشک است. الله اکبر، این صحبت امام. پس شما فردی‌ترین کاری که دارید انجام می‌دهید، دارید خدمت به امام زمان ارواحنا له الفداء انجام می‌دهید. و وقتی که بخواهید خدمت به امام زمان بکنید، خدمت‌های صریح‌تر، باید بروید کار اجتماعی بکنید.

« ثواب «مرگ بر اسرائیل» چقدر است؟

ما واقعاً چهل سال از انقلابمان گذشته، هنوز برای ما جا نیفتاده که ثواب «مرگ بر اسرائیل» چقدر است. آقا مگر همه چیز را باید بنویسند؟ مگر همه چیز را باید بگویند؟ نه، شما روایت بیاور. آقا روایت، قول معصوم است دیگر، درست است؟ قول معصوم بیاورم که ثواب دارد «مرگ بر آمریکا»، «مرگ بر اسرائیل»؟ شما فقط قول معصوم گوش می‌کنی؟ خب شما اگر فقط قول معصوم گوش می‌کنی، امام حسین شب عاشورا به یارانش فرمود بمانید یا بروید؟ با صدای بلند جواب بدهید ملت به من. امام حسین شب عاشورا به یارانش فرمود بمانید شهید بشوید یا فرمود بروید؟ شما بودی می‌رفتی. شما بودی می‌رفتی. خودت تشخیص می‌دادی دیگر. گفتی: «زنهار مخسبید، جان من است او / برو، آن گفتنت که بی تو به جانم آرزوست». می‌میرم برایت وقتی می‌گویی برو و من نمی‌روم، التماس می‌کنم.

آدم باید خودش بفهمد دیگر که «مرگ بر اسرائیل» چقدر ثواب دارد. حالا اگر همین «مرگ بر اسرائیل»‌ها امروز انرژی شده باشد برای مردم غزه، برای مقاومتشان، برای

پیروزی‌شان، پس فردا اسرائیل غاصب از بین برود، پس آن فردا مقدمه ظهور حضرت ولی عصر ارواحنا له الفداء فراهم بشود و همه آن‌هایی که «مرگ بر اسرائیل» نگفتند پشیمان می‌شوند که چرا ما «مرگ بر اسرائیل» نگفتیم، یک کمکی به ظهور حضرت بکنیم. این‌ها اثر دارد، این دعای شما اثر دارد. از جمله دعا‌های مستجاب عمر شریف شما همین است: «قَاتِلْهُمْ اللَّهُ أَنِّي يُؤْفِكُونَ» (منافقون، ۴)؛ «قَاتِلْهُمْ اللَّهُ» یعنی خدا آن‌ها را بکشد، یعنی همین مرگی که شما دارید می‌گویید. درباره کافران و منافقان آمده: «وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَ أَصْلُ أَعْمَالِهِمْ» (محمد، ۸) «تَعَسَا» همین مرگ است.

«مسجد محل عبادت است، یا محل «مرگ بر آمریکا»، «مرگ بر اسرائیل»؟!»

بعضی‌ها واقعاً خیلی وجودشان لطیفه است، آدم بهشان نگاه کند بخندد فقط، تفریح کند. بد است، نمی‌شود، آخر تمسخر نمی‌شود آدم این قدر مسخره بشود. می‌گوید: آقا مسجد محل عبادت است، محل «مرگ بر آمریکا»، «مرگ بر اسرائیل» نیست. مثل اینکه بعضی‌ها با قرآن آمده بودند امیرالمؤمنین را به شهادت برسانند. چه جویری توجیه می‌کنند این‌ها را؟ بابا مگر نفرمود: «تَعَسَا لَهُمْ»؟ این کافرانی که با دین دشمنی می‌کنند، مرگ بر آنان باد. حالا الان هیچ کافری نیست با دین دشمنی بکند؟ آقا این‌ها حرف‌های قرآن است. این کلمه «آمریکا هیچ غلطی نمی‌تواند بکند» که الان دارد ببین، اسرائیل هم هیچ غلطی نمی‌تواند بکند. اسرائیل را می‌زنند،

آمریکا هیچ غلطی نمی‌تواند بکند. این آیه قرآن است، می‌فرماید: «وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ» (همان) کافران و کسانی که مانع می‌شوند سر راه خدا، دشمنی می‌کنند با دین، «صَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ»، «أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ»؛ خدا اثر عمل آن‌ها را تباه می‌کند، یعنی هیچ غلطی نمی‌توانند بکنند. خب بعضی‌ها فکر می‌کنند این‌ها حرف‌های سیاسی است، سیاسیون می‌زنند؛ بابا این حرف قرآن است، فقط آمریکایش را نیاورده. هرکس دشمن اسلام است هیچ غلطی نمی‌تواند بکند. بچه‌ها بزنید به خط، آن‌ها هیچ غلطی نمی‌توانند بکنند.

« روضه‌ها سیاسی است »

ابعاد سیاسی روضه را نمی‌شود جدا کرد. شما تا می‌روید در مجلس روضه ابا عبد الله الحسین، می‌دانید دیگر، این روضه‌ها الان دارد بیشتر خودش را نشان می‌دهد که چه جویری این روضه‌ها سیاسی است. قلّه روضه‌ها اربعین است. قلّه همین مجالس رحلت حضرت فاطمه معصومه (ع) اربعین است، درسته؟ فینالش آنجاست، اوجش آنجاست. نمی‌شود کسی اهل روضه باشد اهل اربعین نباشد. «نه، نه، من از اربعین خوشم نمی‌آید». آن وقت اربعین بزرگ‌ترین حرکت مایه قدرت اسلام در مقابل کفر در جهان است. به همین دلیل دشمنان، بیست میلیون را می‌گویند «صدها هزار نفر». ای نامرد! بابا بیست میلیون آدم اینجا جمع شده. همان دشمنان اسلام نمی‌توانند تحمل کنند. آدم از آنجا می‌فهمد چه کار درستی

است اربعین، از آنجا متوجه می‌شود.

پس ابعاد فردی دین از ابعاد اجتماعی جدا نیستند. خب اجتماعی‌ترین کار دین، ظهور حضرت ولی عصر ارواحنا له الفداء است. ایشان یار می‌خواهد. یارش که باشد؟ آن‌هایی که بیشتر محبت دارند، آن‌هایی که بیشتر معرفت دارند، آن‌هایی که در روضه‌ها بیشتر می‌سوزند، آن‌هایی که در روضه‌ها بیشتر خدمت می‌کنند طبیعتاً.

یک زمانی قبل از انقلاب بعضی از انقلابی‌نماها روضه‌خوان می‌کشتند، مداح و منبری مثل شمس‌آبادی شهید در اصفهان را، روضه‌خوان می‌کشتند. می‌گفتند روضه ضدانقلاب است. جالب است، الان شما با تعجب دارید نگاه می‌کنید. بعد از پیروزی انقلاب، مهدیه تهران که مهم‌ترین روضه‌خانه تهران بود، بیشترین گریه‌ها آنجا انجام شد، در مهدیه تهران را بستند، کردند انباری، گفتند روضه مخالف انقلاب است. چه چیز عجیبی است! البته امام اواخر عمر شریفشان دستور دادند آن آدم‌هایی که روضه‌خوان می‌کشتند را گرفتند و اعدام کردند. ولی ببینید چه تصورات باطلی.

طلبه‌ای بالای ماشین در تظاهرات عاشورای ۵۷ که منجر به پیروزی انقلاب شد، حاضر نبود یک دانه «یا حسین» بگوید، بگوید مردم گریه کنیم برای حسین، امروز روز عاشورا است. یک بچه دانش‌آموز کاغذ نوشت: آقا امروز عاشورا است، مردم یک «یا حسین» بگویند، بزنند سینه‌شان مثلاً؛ دیدید می‌گوییم: «حسین حسین شعار ماست،

شهادت افتخار ماست؟ اینجا یک شعار سینه بزیم. بعد این خواندش، دید نوشته روضه بخوانید، نوحه بخوانید، گفت: «دیگر ما سینه نمی‌زنیم، مشّت بر سینه دشمن می‌گوییم، مشّت هایتان را گره کنید». «خون بر شمشیر پیروز است، خون بر شمشیر پیروز است». همین بنده خدا الان عمامه و همه چیز را گذاشته کنار، ضدانقلاب شده. اصلاً روضه را ضدانقلاب می‌دانستند. بعد الان شما می‌بینید که خب این‌ها کجا هستند؟

« جنگ ثابت کرد روضه سیاسی است »

جنگ ثابت کرد روضه سیاسی است. در جنگ چه کسانی رفتند جلو؟ آن‌هایی که اهل روضه بودند. پشت پیراهنشان نوشتند: «می‌روم انتقام سینه مادرم فاطمه زهرا را بگیرم»؛ از روضه فاطمه زهرا رفتند عملیات کردند، غوغا کردند. روضه آبرودار شد، و الا اصلاً این جوّری بودند. من دیگر سربسته عرض کنم، الان یک شهری هست در ایران، این شهر بیشترین علم‌کشی‌ها و بیشترین روضه‌ها را در کشور دارد. یک کارهایی در عزاداری می‌کنند که هیچ‌کجای دیگر انجام نمی‌دهند. توضیح ندهم چه کارهایی می‌کنند. بعد جلسات روضه غالباً ضدانقلابی است.

هنوز بعد از چهل سال باورشان نیامده. فکر می‌کنند که مثلاً انقلاب و نظام اسلامی دارد تظاهر به روضه می‌کند و الا اصالتاً قبول ندارد. اصل این انقلاب مال روضه است. شما همه‌تان سیاسی شدید رفت.

« چرا سیاسی‌ترین کار را این امامزاده عظیم‌الشان انجام داده است؟ »

امشب آمدید روضه حضرت فاطمه معصومه علیها السلام. سیاسی‌ترین کار را این امامزاده عظیم‌الشان انجام داد. به قول حضرت امام مایه قدرت اسلام شد. چون محبت مایه قدرت اسلام است. حضرت امام می‌فرمودند این محبت به امام حسین مایه قدرت اسلام است. خب عمومیت دارد دیگر؛ در اباعبدالله الحسین در مرتبه بالاتر، در همه فرزندان اهل بیت.

چرا حضرت موسی بن جعفر علیه السلام اشاره فرمودند فرزندان‌شان بیایند ایران؟ این امامزاده‌ها را گوشه و کنار نگاه می‌کنید، چرا می‌کشتند این امامزاده‌ها را؟ چرا می‌کشتند؟ سیاسی بودن مگر چیست؟ همین است دیگر. چرا سیاست‌مداران رذل عالم تحمل امامزاده‌ها را هم ندارند؟ چرا باید انقلاب از جایی مثل قم، زیارتگاه فرزندان موسی بن جعفر، ریشه بگیرد و رشد کند و در همه جهان پراکنده بشود؟ این قدرت اسلام را حضرت امام دقیق می‌فرمودند. می‌فرمودند: «از اول نقشه داشتند»؛ همین جمله را ببینید چه جمله‌ای می‌آید - می‌فرماید امام اینکه اهل بیت برای یک قطره اشک و یک زیارت این همه ثواب اعلام کردند، از اول نقشه داشتند مردم را جمع کنند دور خودشان، با همین گریه مایه قدرت اسلام بشود. حالا این عبارت‌های من دیگر خلاصه کلمات حضرت امام است، ولی «از اول نقشه داشتند» عین عبارت حضرت امام است. و بعضی‌ها سینه

می‌زنند می‌گویند ما سیاسی نیستیم. آقا پارادوکسیکال است این، تناقض است. چه جوری می‌شود؟
 ما در حرم حضرت معصومه علیها السلام علت شهادت حضرت معصومه علیها السلام را ما می‌دانیم، یا رحلت ایشان، علت غربت ایشان، علت سفر ایشان، نصرت امام رضا، کمک کردن به امام رضا بوده. خب خدایا ما در حرم حضرت معصومه علیها السلام برای اینکه ایشان ما را شفاعت کند، دعا می‌کنیم برای نصرت رزمندگان امروز خط مقاومت. خدایا به حق اباعبدالله الحسین، نصرت به رزمندگان خط مقدم مقاومت در فلسطین عنایت بفرما. آمین.

برای اینکه ما را مورد عنایت خودشان قرار بدهند بیشتر، ما باید یک دعای سیاسی بکنیم که ریشه همه بدبختی‌هاست. بعضی‌ها دلشان می‌سوزد برای بی‌دینی، بی‌حجابی جوان‌ها. خب تو هم باید بگویی: «مرگ بر اسرائیل». نتانیا‌هوی نامرد، همین کودک‌کش، حتماً دیدید، می‌گوید ایران را با ضربه نظامی نمی‌شود از پا درآورد. ضرب شست ما دستش آمده. باید با هرزه کردن دختر و پسرها، ایران را نجات داد او می‌خواهد ما را نجات بدهد. می‌بیند دیگر ریشه آنجاست. شما وقتی جوان‌های ما را غیر سیاسی تربیت کردی دختر بی‌حجاب می‌آید در خیابان، خبر ندارد این دارد به نفع اسرائیل کار می‌کند. از او می‌پرسی، می‌گوید: مرگ بر اسرائیل صهیونیست خون‌آشام کودک‌کش. خب او به تو گفته حجاب نداشته باش. خودش نمی‌داند.

« روضه

یا حضرت معصومه علیها السلام، ما برای غربتتان دور هم جمع شدیم، تسلا بدهیم برادر گرامی شما را. شنیدیم برادر گرامی شما امام رضا و عزیز برادرتان امام جواد علیهما السلام آمدند برای کفن و دفن شما حاضر شدند. می‌گویند مانده بودیم این بدن مطهر را چه جور به خاک بسپاریم، دیدیم دو نفر آمدند نورانی، تمام برنامه را انجام دادند و رفتند. دو امام بزرگوار برای دفن وجود شریف شما آمدند.

لا یوم کیومک یا ابا عبدالله. که زین العابدین با یک بوریا، با روستاییان آمد بدن حسین را از روی زمین جمع کرد. درباره هیچ بدنی نمی‌گویند جمعش کرد، می‌گویند بدن را برداشت، اما بدن حسین را باید از روی زمین جمع کرد. خانم حضرت معصومه علیها السلام، شما غریب بودید، ما متأثریم از غربت شما، ولی هزار و چهارصد سال است خانه شما به عنوان عبادتگاه.... در همان دو هفته مردم نگه داشتند. بلافاصله به خیمه زینب حمله کردند، آتش زدند، غارت کردند. بلافاصله! مردم اینجا، قم، از خانه شما صدها سال است دارند حمایت می‌کنند. آن قدر زینب را به خرابه نشانند، از این شهر به آن شهر کشانند.

لا یوم کیومک یا ابا عبدالله. می‌دانیم شما خودتان گریه می‌کنید برای زینب و حسین. می‌دانیم شما خودتان عزادار هستید. یا حضرت معصومه علیها السلام، بهترین ثواب همین است که ما روضه ابا عبدالله بخوانیم در مجلس شما، هدیه کنیم به

وجود نازنین شما. اینجا برادر آمد بالای سر خواهر. به خدا
قسم این داغ خیلی سبک‌تر است از آنجایی که خواهر بیاید
بالای سر برادر. کدام بدن؟ همان بدنی که سر ندارد. «أنت
أخی؟».